

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1237/2016
14.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., Ул. ... бр. ..., против туженог „ББ“ из ..., чији је пуномоћник Татјана Мирковић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2725/15 од 11.03.2016. године, у седници одржаној 14.06.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2725/15 од 11.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 4574/2012 од 07.07.2015. године, ставом првим изреке поништено је као незаконито решење туженог бр. ... од 27.09.2012. године о отказу уговора о раду тужиоцу па је обавезан тужени да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади штету због изгубљене зараде, за период од 27.09.2012. године до 01.01.2015. године, у месечним износима са законском затезном каматом како је ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу за период од 27.09.2012. године до 01.01.2015. године уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање - Филијала ..., доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање и Националној служби за запошљавање доприносе за случај незапослености, на износе досуђене ставом другим изреке, обрачунате на дан уплате. Ставом четвртим изреке одбачена је тужба тужиоца у делу у коме је тражио да се поништи понуда за закључење анекса уговора о раду од 06.09.2012. године као незаконита. Ставом петим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади парничне трошкове од 82.700,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2725/15 од 11.03.2016. године, жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Против правоснажне пресуде донесене у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде парничног поступка учињене пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Ревизијским наводима се указује да је учињена повреда поступка пред другостепеним судом тако што је другостепени суд следио погрешну логику првостепеног суда, за које наводе ревизијски суд налази да су паушални и ирелевантни.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог био у радном односу на неодређено време. Према уговору о раду бр. ... од 14.09.2007. године обављао је послове техничара на мерењу осовинског оптерећења возила. Тужени је тужиоцу доставио понуду бр. ... од 06.09.2012. године за закључење анекса уговора о раду ради премештаја на послове грађевинске оперативе, почев од потписивања анекса, које ће обављати у седишту послодавца, као и на терену по налогу непосредног руководиоца и директора. Тужилац није потписао понуђени анекс уговора о раду, због чега му је спорним решењем бр. ... од 27.09.2012. године отказан уговор о раду, на основу члана 179. тачка 7. у вези са чланом 171. став 1. тачка 1. Закона о раду. За време рада код туженог тужилац је радио за екипу 4 ..., која екипа, па ни тужилац, није радила у периоду од 07.05.2012. године, када су ваге за мерење повучене ради баждарења до 17.09.2012. године, када је поново почео рад мерења осовинског оптерећења возила, јер су ваге враћене 14.09.2012. године.

Полазећи од наведеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили члан 179. тачка 7. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05, 61/05, 54/09) у вези са чланом 171. став 1. тачка 1. истог закона, када су поништили спорно решење од 27.09.2012. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду.

Одредбом члана 179. тачка 7. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05, 61/05, 54/09) прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени одбије закључење анекса уговора о раду у смислу члана 171. став 1. тачка 1-4. овог закона.

Чланом 171. став 1. тачка 1. истог закона прописано је да послодавац може запосленом да понуди анекс уговора о раду ради премештаја на други одговарајући посао, због потреба процеса и организације рада, а чланом 172. став 1. прописано је да уз понуду за закључивање анекса уговора о раду послодавац је дужан да запосленом у писаном облику достави и разлоге за понуду, рок у коме запослени треба да се изјасни о понуди и правне последице које могу да настану одбијањем понуде.

Имајући у виду цитиране законске одредбе правилно нижестепени судови налазе да је спорно решење незаконито, зато што нису постојали разлози у потреби процеса и организације рада за премештај тужиоца . Наиме, у понуди од 06.09.2012. године коју је тужени доставио тужиоцу, наведено је да је разлог за измену уговорених услова рада, односно за закључивање анекса према коме би тужилац обављао послове грађевинске оперативе, престанак потребе на пословима техничара на мерењу осовинског оптерећења возила, а у објашњењу – образложењу понуде (од истог датума) наведено је да је потреба на пословима техничара на мерењу за екипу 3 ... и екипу 4 ... престала да постоји, а екипа 4 ... за коју је тужилац вршио мерење, не врши мерење од 07.05.2012. године. По оцени Врховног касационог суда правилно нижестепени судови закључују да ови разлози не стоје, јер, иако је тачно да мерење није вршено од 07.05.2012. године, није реч о престанку потребе за вршењем тих послова, већ о привременој немогућности да се врше због тога што су ваге за мерење однете ради баждарења. Како су ваге враћене 14.09.2012. године, а послови мерења су се поново обављали од 17.09.2012. године, то није престала потреба за радом тужиоца на овим пословима, посебно имајући у виду да је понуда сачињена 06.09.2012. године, а достављена тужиоцу 20.09.2012. године, дакле, када је већ поново вршено мерење, док је спорно решење донето 27.09.2012. године, када је било извесно да садржина понуде не одговара стварном стању код туженог у погледу вршења послова мерења. Имајући у виду да понуда туженог у погледу разлога за премештај тужиоца није била сагласна са чланом 171. став 1. тачка 1. Закона о раду, тужилац је оправдано одбио закључивање анекса уговора о раду, због чега је спорно решење незаконито.

Како је тужиоцу незаконито престао радни однос, тужени је у обавези, на основу члана 191. став 1. и 2. Закона о раду, да тужиоца врати на рад, накнади му штету у виду изгубљене зараде и уплати доприносе за обавезно социјално осигурање.

Ревизијским наводима се указује на погрешну примену материјалног права, јер су нижестепени судови занемарили околност да тужилац није потписао понуђени анекс, због чега нема право да његову законитост оспорава у овом поступку. Врховни касациони суд ове наводе оцењује неоснованим, зато што правилна примена одредаба члана 179. тачка 7. у вези са чланом 171. став 1. тачка 1. Закона о раду, подразумева да запослени који не прихвати анекс уговора о раду има право да у спору поводом поништаја одлуке о отказу уговора о раду (која је донета због одбијања закључења анекса) оспорава законитост понуђених (измењених) услова рада.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић